

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det forekommer mig virkelig, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Forargelse virker mere end forloren. Det ærede Medlem har i sin Tid været en, endog meget stor, Sekretær i Samarbejdsudvalget og kender hele Forretningsgangen Partiernes imellem og kender ogsaa Forudsætningerne for, at der blev dannet en Samlingsregering med Tilslutning fra en Række Partier. Og saa kommer det ærede Medlem herop paa Folketingets Talerstol og er — ja, undskyld, jeg siger det — næsten blaa i Hovedet af Forargelse over, at det har man tilladt sig at byde denne høje Rigsdag. Det ærede Medlem ved saa godt som nogen, at den Forretningsgang, som man har haft i Overgangsperioden, har været den, at de Lovforslag, der er fremsat i dette høje Ting, har været godkendt af de Partier, som Regeringen har støttet sig til, naturligvis. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har ogsaa for nylig deltaget i et Udvalgsarbejde, hvor man behandlede disse Værnemagerlove — eller for at sige det pænt: Tilbagebetalingsloven og Avancebegrænsningsloven —, hvor der var visse Spørgsmaal angaaende de Ændringsforslag, som Udvalget havde stillet, der først skulde forelægges Regeringen, før man kunde endelig afgøre Sagen i Udvalget. Det ved det ærede Medlem saa udmærket, og derfor er det i allerhøjeste Grad kunstigt, at jeg skulde have bragt en kolossal Afsløring ved at gøre opmærksom paa, at den almindelige Forretningsgang var blevet brudt ved den Fremgangsmaade, man har taget i Anvendelse ved Behandlingen af dette Lovforslag. Der er sket det, at man imod vort Partis Ønske har kørt Forslaget igennem i den ændrede Skikkelse. Nuvel — det er der ikke noget at gøre ved. Men det maa være tilladt at gøre opmærksom paa, at saadan er Forholdet nu engang.

Jeg kan ikke se, at jeg med mine Bemærkninger om det høje Landstings Stilling til en Række Problemer har skruet mig højere op, end ret er. Det er ikke bare *min* Opfattelse; den Opfattelse breder sig stærkere og stærkere ude i Folket. Landstinget er ved at indtage den lidet misundelsesværdige Placering i Folkets Bevidsthed, som Landstinget paa et tidligere Tidspunkt har haft i dette Land: at her forener de Kræfter sig, der tilstræber at føre Udviklingen tilbage, og modarbejdes de Kræfter, der ønsker at føre Udviklingen frem ad de Baner, som

en meget stor Del af det danske Folk ønsker at følge.

Der er aldeles ikke Tale om, at vort Parti ikke ønsker at give de Folk Oprensning, som er blevet interneret ved en Fejltagelse. Det er klart, at de skal have Oprensning. Men det, vi ikke kan se, er, hvorfor man skal tilføje i en Lov Ord, der gør den mere uklar, end den er i Forvejen — og det er det, man har gjort. Men maa jeg ikke faa at vide: hvad dækker der sig bag dette? Hvis det er rigtigt, at det ikke betyder noget, hvis det er rigtigt, at det ikke har ændret den oprindelige Mening i Loven, hvorfor skal det saa ind? Det har jeg ikke faaet Svar paa. Man fastholder stadig, at det betyder ingenting, at Formaalet med denne Tilføjelse ikke er at dække visse Organisationer, der har samarbejdet med Tyskerne. Men naar det ikke er det, kan jeg ikke se, hvorfor det skal ind. Maa vi ikke faa klar Besked herom! For jeg kan ikke tro, at saa kloge Folk som dem, vi har i det høje Landsting, skulde sidde og indføje Bestemmelser i Loven, uden at man derved tilstræber at faa bestemte Synspunkter nedfældet i de Bestemmelser, man indfører.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at der er Vanskeligheder, som det ærede Medlem maaske ikke kan have været opmærksom paa, ved den omtalte Opklaring af alle Stikkerlikvideringer. Det er for det første ikke saadan, at der fra et enkelt Centralorgan findes Beslutninger om de Likvideringer, der skulde foretages, og for det andet findes der ikke noget som helst skriftligt. Man kunde ifølge Sagens Natur ikke lade disse Sager efterlade sig Spor i Form af Akter. Selve den nødvendige Gerning, som skulde foretages, var i sig selv farlig nok, og jeg tror, man uden videre vil forstaa, at man kunde ikke noget Sted lade ligge Dokumenter, der for Eftertiden kunde oplyse, hvordan man kom til Resultatet.

Jeg tror i øvrigt ikke, jeg behøver at føje noget til det, jeg sagde; jeg tror, jeg udtrykte klart nok, hvad der er min Agt: at gøre det, som er muligt, saadan som Forholdene er. Det vilde, forekommer det mig, være urigtigt at prøve at stille i Udsigt, at jeg kunde virke for andet.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Svend Niensens Bemærkninger vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem har Ret, naar det ærede Medlem har sagt, at det var en Aftale ved den nuværende Regerings Dan-